

Adventná príloha Farského listu

pondelok 1. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 2, 1-5

Jednota a pokoj sú darom, ktorý chce dať Boh všetkým národom. Tak ako došlo k rozptýleniu ľudí za čias babylonskej veže, tak teraz sa ľudia vracajú k jednotnému strediu, vracajú sa k jednote a prekonávajú svoju vzdialenosť od Boha. Aby Pán dosiahol tento návrat, ponúka nám „školu svojho slova“ ktorá v sile Božieho zaslúbenia zakladá nový svet pokoja a orientuje všetky sily človeka k dobru. „...takže ony si zo svojich mečov ukujú radlice a zo svojich kopijí kosáky.“ (Iz 2,4)

utorok 1. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 11, 1-10

V zúfalej situácii, keď je celý les vyrúbaný a zostalo len zopár suchých kmeňov, vyrastá nová ratolesť, znamenie života a požehnanja, z kmeňa Jesseho. Vyrastá z kmeňa Dávidovho, ktorý bol ťažko skúšaný udalosťami i nevernosťou hriechu. Boh ale pamätá na sľub daný Dávidovi, že naveky upevní jeho trón. Božie zaslúbenie sa naplnia v dare Ducha, ktorý Dávidov potomok dostane v plnosti a navždy. A bude vládnuť nie len Izraelu, ale celému ľudstvu.

streda 1. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 25, 6-10a

Obraz hostiny je jedným zo základných symbolov vyjadrujúcich spoločnosť, dialóg, oslavu a víťazstvo. Hostina, ktorú ohlasuje prorok Izaiáš, sa uskutoční na konci časov na oslavu Božieho víťazstva nad mocnosťami, ktoré zotročujú človeka. A Boh pri nej bude uvedený na trón ako jediný kráľ. Táto hostina, na ktorú budú mať prístup všetky národy, sa uskutoční na veľmi významnom mieste – na Sione, symbole vyvoleného Božieho ľudu Izraela.

Evanjelium: Mt 8, 5-11

Ježiš, ktorý ide ústrety stotníkovmu domu, zjavuje tvár Boha, ktorý prichádza navštíviť celé ľudstvo. Ježiš chce prijať všetkých do svojho domu, aby s ním zdieľali jeho život. Jeho láska nás vedie vzdať sa nenávisti, vojen a každého hriechu. Boh nás volá k spolupráci a žiada od nás, aby sme ho prijali a milovali celým srdcom a túžili po uskutočnení jeho zámerov. Príď Pane! Očakávame tvoj príchod do našich životov, lebo ty prinášaš svetlo, uzdravenie a pokoj.

Evanjelium: Lk 10, 21-24

Ježišov jasot v Duchu Svätom nám dáva tušiť, skrze aké udalosti sa zjavuje Ježišovo synovské povolanie. Hoci jeho vlastné poslanie bolo neúspešné a poslanie jeho učeníkov čiastočne úspešné, vzdáva Ježiš vďaka Otcovi za jeho nepochopiteľné zábery, podľa ktorých sa tajomstvo božieho kráľovstva otvára tým posledným – pokorným, čo je pre pyšných nepochopiteľné. „Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým.“ (Lk 10, 21)

Evanjelium: Mt 15, 29-37

Tajomstvo Božieho milosrdenstva pre nás naberá rysy tváre a skutkov Ježiša, ktorý uzdravuje chorých a svojim chlebom sýti hladné zástupy, ktoré ho už niekoľko dní nasledujú. V Ježišovom hlbokom súcite môžeme vidieť tvár Boha, ktorý uzdravuje naše unavené, vyčerpané a choré ľudstvo. V Ježišovi sa môžeme stretnúť s božským a štedrým Hostiteľom, ktorý nás pozýva v svojmu stolu a uisťuje nás, že sme pre neho veľmi významní a vzácní.

štvrtok 1. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 26, 1-6

Túto pieseň spievajú jeruzalemskí obyvatelia, kedy je ich mesto zničené a bez hradieb, takže sa nemôže brániť pre útokmi nepriateľov. Hoci hradby majú slúžiť ako ochrana pred nepriateľmi, môžu sa ľahko stať múrom, ktorý chráni blahobyt bohatých pred biedou úbožiacov. Izaiáš preto vyzýva k otvoreniu brán: býva tam totiž ľud, ktorý sa nespolieha na vlastné istoty, ale je otvorený svetu. Preto sa mesto stáva útočiskom i pre všetkých ostatných, nazývaných „spravodlivým národom“.

piatok 1. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 29, 17-24

Motívom tohto hymnu je Božie pôsobenie a veľká premena ľudstva. Oboje ohlasuje, že sa skoro radikálne zmení situácia a prestane sa rozmáhať zvrátenosť. Výraz „v ten deň“ odkazuje na hlbokú premenu, ktorú uskutoční sám Boh, keď prevedie ľudstvo z temnoty k svetlu, vylieči jeho slepotu a nechápavosť a vykoná pred ním mnoho mocných činov. Toto jeho konanie zničí tajné plány, na ktorých zakladá svoju múdrosť neverný ľud, a prinesie uzdravenie telesných neduhov i všetkých morálnych alebo náboženských nespravodlivostí.

sobota 1. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 30, 19-21.23-26

Prorok sa obracia na izraelské spoločenstvo, zhromaždené potom, čo zakúsilo veľké súženie, a uisťuje ich o účinnosti jeho modlitby k Pánovi. Ak ľudia neprestanú dúfať v Pána a celkom sa spoľahnú na jeho slovo, on ich modlitbu určite vyslyší. Prosba k Pánovi síce Boží ľud nechráni pred ťažkosťami, ale práve uprostred ťažkostí sa bude Pánov národ môcť presvedčiť, že Pán, ktorý ich vyviedol z Egypta, je pravý Boh. Boh nedopustil, aby bol ľud zmluvy uväznený v temnotách hriechu, ale ujal sa ho a svetlom svojej lásky uzdravuje jeho rany.

Evanjelium: Mt 7, 21.24-27

Podmienka pre vstup do nebeského kráľovstva nie je hovoriť *Pane, Pane*, ale plniť vôľu nebeského Otca. Ježiš nám predkladá podobenstvo o dvoch mužoch, ktorí rozdielnym spôsobom budujú svoj dom. Hlúpy muž hľadá iba to povrchné a zdanlivé a vedie to k tomu, že sa bude rád chváliť svojimi vlastnými skutkami. Múdry muž sa rozhodol nespoliehať sa iba na ľudské slová a povrchnosť, ale oprieť sa o slovo Božie a iba v ňom nájsť istotu a ochranu. Pane pomôž nám budovať svoj život na tvojom slove.

Evanjelium: Mt 9, 27-31

Viera toho, ktorý hľadá v Ježišovi svoje uzdravenie, sa prejavuje v nasledovaní Ježiša a jej konkrétnou formou sa stáva naliehavá, dôverou preniknutá prosba. Slovo, ktorým Ježiš uzdravuje slepcev, sa veľmi podobá tomu, čo Ježiš povedal stotníkovi. Vyplýva z neho súvislosť medzi veľkosťou viery a možnosťou dosiahnuť uzdravenie. Zároveň vedie celé spoločenstvo kresťanov, aby všetky skúšky viery prekonávalo modlitbou s vedomím, že Ježiš pomáha tomu, kto ho prosí s čistým a úprimým srdcom.

Evanjelium: Mt 9, 35-10,1.5-8

Ježiš pripravuje svojich apoštolov na ich poslanie tým, že im sám na sebe dáva príklad súcitu so zástupmi, uzdravuje ich chorých a berie na seba ich utrpenie. Okrem toho, že idem dáva príklad pravého milosrdenstva, ich tiež vyzýva k modlitbe. Výzva k modlitbe preto, aby Pán poslal robotníkov na svoju žatvu, je predovšetkým pozvaním k čo najväčšiemu a najhlbšiemu zdieľaniu súcitu, ktoré Ježiš prijal od Otca ako svoju hlavnú úlohu. V srdciach učeníkov sa nesmie usadiť pýcha ani sklamanie, lebo iba pán žatvy má v rukách čas i plody ich poslania.